Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
DOAMNA TAMARA ĆAPETA
prezentate la 21 martie 2024 [1]

Cauza C-224/23 P

Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL),
Issam Abdelmouine
împotriva

Comisiei Europene

„Recurs – Ajutor de stat – Pretins ajutor în favoarea Paris Saint-Germain FC – Regulamentul (UE) 2015/1589 – Articolul 1 litera (h) – Articolul 24 alineatul (2) – Noțiunea de «parte interesată» – Sfera noțiunii de «interes» al unei persoane, întreprinderi sau asocieri de întreprinderi – Necesitatea unei legături de cauzalitate între interesele acestor părți și acordarea ajutorului”

I. Introducere

1. Domnul Issam Abdelmouine este un mândru suporter al FC Barcelona și un „socio” (membru) al acestui club de fotbal. Împreună cu Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (denumită în continuare „PBL”), o asociație franceză a suporterilor de fotbal care susțin FC Barcelona, acesta a depus o plângere la Comisia Europeană pentru a invoca un ajutor de stat ilegal din partea Franței sub forma neaplicării anumitor norme de fairplay financiar ale Uniunii Asociațiilor Europene de Fotbal (denumită în continuare „UEFA”). El a susținut că această neaplicare ar fi permis Paris Saint-Germain FC să semneze un contract cu domnul Lionel Messi, jucător de fotbal de la FC Barcelona.

2. Comisia a răspuns la plângerea menționată printr-o scrisoare în care a arătat că această corespondență nu putea fi calificată drept o „plângere oficială” [2], întrucât domnul Abdelmouine nu avea calitatea de „parte interesată” în sensul Regulamentului de procedură [3].

3. În Hotărârea din 8 februarie 2023, PBL și WA/Comisia (T-538/21, nepublicată, EU:T:2023:53) (denumită în continuare „hotărârea atacată”), pronunțată în urma procedurii de anulare inițiate împotriva scrisorii respective, Tribunalul a confirmat poziția Comisiei potrivit căreia domnul Abdelmouine nu putea fi considerat „parte interesată” în sensul Regulamentului de procedură.

[1] Limba originală: engleza.

[2] Noțiune care, trebuie să subliniem de la bun început, nu există în Regulamentul de procedură.

[3] Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9) (denumit în continuare „Regulamentul de procedură”), articolul 1 litera (h).

4. În prezentul recurs, Curtea de Justiție are sarcina de a clarifica cerințele care stau la baza noțiunii de „parte interesată” în cadrul procedurii de plângere în materia ajutoarelor de stat.

II. Istoricul cauzei

A. Plângerea adresată Comisiei și scrisoarea în litigiu

5. Situația de fapt și cadrul juridic relevant pentru prezentul recurs pot fi rezumate după cum urmează.

6. La 8 august 2021, FC Barcelona a anunțat plecarea domnului Lionel Messi la Paris Saint-Germain FC.

7. În aceeași zi, domnul Abdelmouine a depus o plângere la Comisie cu privire la existența unui ajutor de stat pretins ilegal acordat Paris Saint-Germain FC de către Ligue de Football Professionnel (Liga de Fotbal Profesionist franceză) și de către autoritatea administrativă de supraveghere a acesteia, sub forma unei suspendări temporare a aplicării de către Fédération Française de Football (Federația Franceză de Fotbal) a Regulamentului UEFA de licențiere a cluburilor și de fairplay financiar [4].

8. Potrivit domnului Abdelmouine, această decizie de neaplicare a determinat o denaturare a normelor impuse de organismele din domeniul fotbalului profesionist din Spania și Franța, ceea ce a afectat concurența și a permis Paris Saint-Germain FC să îl recruteze pe domnul Lionel Messi.

9. Printr-o scrisoare din 1 septembrie 2021 (denumită în continuare „decizia atacată”) [5], Comisia a răspuns plângerii domnului Abdelmouine.

10. În partea relevantă, decizia atacată are următorul cuprins:

„În conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din [Regulamentul de procedură], plângerile oficiale pot fi înaintate numai de părțile interesate. Părți interesate sunt orice stat membru și orice persoană, întreprindere sau asociere de întreprinderi ale căror interese pot fi afectate de acordarea unui ajutor, în special beneficiarul ajutorului, întreprinderile concurente și asociațiile profesionale. […]

Ați depus plângerea în numele unui membru (socio) al [FC Barcelona]. Un membru nu este nici un concurent al Paris Saint-Germain FC, nici o asociație profesională. Deși definiția noțiunii de „persoană interesată” nu se limitează numai la concurenții beneficiarului ajutorului, interesele pur generale sau indirecte ale unei persoane legate de o anumită măsură nu permit calificarea acestei persoane drept parte interesată, întrucât asemenea elemente nu indică nicio afectare reală a situației sale. De exemplu, calitatea de acționar al societății aflate în concurență cu un beneficiar de ajutor nu conferă persoanei respective un interes propriu și distinct de cel al societății în cauză. Astfel, acționarul își poate apăra interesele legate de această măsură doar prin exercitarea drepturilor sale în calitate de membru al întreprinderii respective, care poate avea ea însăși dreptul de a depune o plângere. Calitatea de parte interesată nu se extinde la toate persoanele

[4] Regulamentul UEFA de licențiere a cluburilor și de fairplay financiar este disponibil la adresa: https://documents.uefa.com/v/u/MFxeqLNKelkYyh5JSafuhg

[5] Acest document este înregistrat cu numărul de referință COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342).

care pot fi afectate de reducerea rezultatului net anual al unei întreprinderi. Situația membrilor («socios») [FC Barcelona], care este organizată ca o asociație fără scop lucrativ, este similară în această privință cu cea a acționarilor unei societăți, întrucât ar putea invoca doar un interes indirect legat de măsura în cauză, prin intermediul [FC Barcelona].

Dat fiind că, prin urmare, nu aveți calitatea de parte interesată, cererea dumneavoastră nu poate fi considerată ca fiind o plângere oficială în sensul articolului 24 alineatul (2) din [Regulamentul de procedură]".

B. Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

11. Prin cererea din 2 septembrie 2021, PBL și domnul Abdelmouine (denumiți în continuare, împreună, „recurenții") au introdus la Tribunal o acțiune în temeiul articolului 263 TFUE.

12. Prin acțiunea menționată, aceste părți au solicitat anularea deciziei atacate și obligarea Comisiei, printre altele, la inițierea unei investigații împotriva Franței pentru ajutor de stat ilegal în favoarea Paris Saint-Germain FC în cadrul competițiilor sale naționale și europene [6].

13. Singurul motiv invocat în primă instanță era întemeiat pe încălcarea articolului 1 litera (h) din Regulamentul de procedură. De asemenea, potrivit recurenților, Comisia a asimilat în mod eronat calitatea de acționar cu cea de „socio" și a ajuns astfel la o interpretare incorectă a noțiunii de „parte interesată" [7].

14. În hotărârea atacată, Tribunalul, în primul rând, a declarat acțiunea în anulare ca fiind inadmisibilă în măsura în care a fost introdusă de PBL, dat fiind că nu exista nicio dovadă că plângerea a fost depusă și în numele acestei părți [8].

15. În al doilea rând, Tribunalul a analizat cele patru tipuri de interese invocate de domnul Abdelmouine, și anume (i) interesul patrimonial direct legat de situația financiară a FC Barcelona, (ii) interesul întemeiat pe valorile fotbalului și pe apărarea sportului, (iii) consecința unei concurențe denaturate asupra modului de organizare a FC Barcelona și (iv) interesul privind menținerea drepturilor de care beneficiază „socios" în cazul modificării statutului sau a structurii FC Barcelona.

16. Instanța respectivă a concluzionat că niciunul dintre interesele invocate de domnul Abdelmouine în susținerea calității sale de „persoană interesată", în sensul articolului 1 litera (h) din Regulamentul de procedură, nu poate conduce la anularea deciziei atacate [9].

17. În al treilea rând, Tribunalul a declarat inoperant argumentul domnului Abdelmouine potrivit căruia calitatea sa de „socio" nu poate fi asimilată cu cea de acționar al unei societăți. Acesta a arătat că analogia făcută de Comisie în decizia atacată era accesorie față de aprecierea acesteia din urmă potrivit căreia domnul Abdelmouine nu era o „persoană interesată" [10].

6 Hotărârea atacată, punctul 7.

7 Hotărârea atacată, punctul 19.

8 Hotărârea atacată, punctele 17 și 18.

9 Hotărârea atacată, punctele 28-47.

10 Hotărârea atacată, punctele 51-53.

18. În lumina concluziilor de mai sus, Tribunalul a respins acțiunea în anulare și a obligat recurenții la plata cheltuielilor de judecată.

III. Procedura în fața Curții de Justiție

19. Prin recursul introdus la 11 aprilie 2023, recurenții solicită Curții anularea în totalitate a hotărârii atacate și admiterea concluziilor prezentate în primă instanță în forma lor finală..

20. În memoriul în răspuns, depus la 14 iulie 2023, Comisia solicită Curții respingerea recursului și obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată.

IV. Analiză

21. Prin decizia atacată, Comisia l-a informat pe domnul Abdelmouine că plângerea sa nu putea fi calificată drept plângere „oficială” în sensul articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul de procedură. Potrivit Comisiei, motivul este că domnul Abdelmouine nu avea calitatea de „persoană interesată”, astfel cum este definită la articolul 1 litera (h) din acest regulament. Totuși, în decizia atacată se arată totodată că informațiile furnizate de domnul Abdelmouine ar fi înregistrate ca „informații generale referitoare la piață” [11].

22. Comisia nu a explicat consecințele care ar decurge din refuzul de a considera scrisoarea sa ca fiind o plângere „oficială”, ci ca „informații generale referitoare la piață”. De asemenea, decizia atacată nu conține nicio precizare cu privire la aspectul dacă Comisia apreciază că există un ajutor de stat (ilegal) sau dacă intenționează să deschidă procedura formală de investigare.

23. Prin acțiunea în anulare, recurenții contestă astfel în esență refuzul Comisiei de a-l califica pe domnul Abdelmouine drept „parte interesată”.

24. În opinia noastră, această contestație ridică două întrebări. În primul rând, ce consecințe are acest refuz pentru domnul Abdelmouine? În al doilea rând, i s-a refuzat în mod eronat domnului Abdelmouine calitatea de „parte interesată”?

25. Vom aborda aceste întrebări succesiv. În acest scop, vom expune mai întâi pe scurt drepturile procedurale recunoscute „persoanelor interesate” și cele acordate persoanelor care nu au această calitate (A). Vom examina apoi condițiile pentru obținerea calității de „persoană interesată”, astfel cum este definită la articolul 1 litera (h) din Regulamentul de procedură (B). În cele din urmă, vom analiza aspectul dacă Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când i-a refuzat domnului Abdelmouine calitatea de „persoană interesată” (C).

A. Drepturile procedurale ale „părților interesate” și ale altor persoane

26. Obligația Comisiei de a examina ajutoarele care pot aduce atingere concurenței efective și nedenaturate între întreprinderi (și statele membre) pe piața internă decurge în mod direct din tratate.

[11] Această sintagmă nu este definită în Regulamentul de procedură. Ea figurează însă în considerentul (32) al regulamentului în cauză pentru explicarea consecințelor care decurg din neîndeplinirea de către o plângere a condițiilor prevăzute în formularul de plângere: altfel spus, a faptului că informațiile respective „nu ar trebui să ducă neapărat la o investigație *ex officio*”.

27. Prin urmare, atunci când primește informații care indică o eventuală încălcare a articolului 107 TFUE, Comisia este obligată, în temeiul articolului 108 alineatul (3), să examineze informațiile respective și să decidă dacă acestea impun o acțiune suplimentară, inclusiv deschiderea procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE [12].

28. Această obligație există independent de aspectul dacă victima unei concurențe denaturate pe piața internă este cea care aduce anumite informații în atenția Comisiei sau o persoană care se poate considera că are motive de preocupare de ordin mai „comun” sau „general” în ceea ce privește acordarea unui ajutor pretins ilegal.

29. În același timp, articolul 108 TFUE acordă Comisiei competența exclusivă de a supraveghea punerea în aplicare corespunzătoare a normelor privind ajutoarele de stat și prevede că aceasta exercită rolul respectiv „împreună cu statele membre”.

30. Acest lucru a determinat Curtea să concluzioneze că procedura de control al ajutoarelor de stat implică în esență numai Comisia și statele membre: investigația privind acordarea unui ajutor este inițiată împotriva statului și adresată acestuia, iar nu împotriva beneficiarului ajutorului respectiv sau a altor părți pe care le afectează [13].

31. Astfel, în principiu, terții sunt excluși de la procedura de control al ajutoarelor de stat, în special de la faza sa preliminară, înainte de adoptarea unei decizii cu privire la aspectul dacă trebuie să se inițieze o investigație în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE.

32. Excluderea menționată implică faptul că nici beneficiarul unei măsuri de ajutor, nici o altă entitate afectată de aceasta nu pot fi considerați ca având vreun rol în faza preliminară a procedurii de examinare a ajutoarelor în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE [14].

33. Terții au fost considerați ca având anumite drepturi procedurale numai la nivelul procedurii formale de investigare, inițiate în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE. Întrucât această fază a procedurii este „menită să permită Comisiei să dețină informații complete cu privire la toate datele cauzei”, instituția respectivă este obligată să ofere oricărei părți „interesate” posibilitatea de a prezenta observații [15].

34. Totuși, în pofida obligației care revine Comisiei în temeiul tratatului de a investiga orice eventual caz de ajutor ilegal, părțile interesate nu dispuneau de niciun drept procedural în faza preliminară.

[12] A se vedea în acest sens Hotărârea din 2 aprilie1998, Comisia/Sytraval și Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, punctul 62) (denumită în continuare „Hotărârea Comisia/Sytraval și Brink's France”) (în care se arată că, deși Comisia nu are obligația să se angajeze într-un schimb de opinii cu autorul unei plângeri, „această constatare nu înseamnă că ea nu este obligată, dacă este cazul, să extindă investigarea unei plângeri dincolo de simpla examinare a situației de fapt și de drept aduse la cunoștința sa de autorul plângerii. Comisia este ținută, în interesul bunei administrări a normelor fundamentale din tratat referitoare la ajutoarele de stat, să efectueze o examinare diligentă și imparțială a plângerii, ceea ce poate face necesară examinarea unor elemente care nu au fost ridicate în mod expres de autorul plângerii”). În aceeași ordine de idei, a se vedea și Concluziile avocatului general Bot prezentate în cauza Austria/Scheucher – Fleisch și alții (C-47/10 P, EU:C:2011:373, punctul 120).

[13] A se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Sytraval și Brink's France, punctul 59, și Hotărârea din 24 septembrie 2002, Falck și Acciaierie di Bolzano/Comisia (C-74/00 P și C-75/00 P, EU:C:2002:524, punctele 81 și 83).

[14] A se vedea de exemplu Hotărârea din 24 septembrie 2002, Falck și Acciaierie di Bolzano/Comisia (C-74/00 P și C-75/00 P, EU:C:2002:524, punctul 83), și Hotărârea din 6 octombrie 2005, Scott/Comisia (C-276/03 P, EU:C:2005:590, punctul 33). Iar aceasta în pofida faptului că, după cum arată avocatul general Lenz în Concluziile prezentate în cauza Comisia/Sytraval și Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1997:249, punctul 86), „tratatul nu interzice Comisiei să asculte punctul de vedere al unei părți interesate în etapa procedurii de examinare preliminară prevăzută la articolul 93 alineatul (3)”.

[15] A se vedea Hotărârea din 15 iunie 1993, Matra/Comisia (C-225/91, EU:C:1993:239, punctul 16). În aceeași ordine de idei, a se vedea de asemenea Hotărârea din 20 martie 1984, Germania/Comisia (84/82, EU:C:1984:117, punctele 11 și 13).

35. Abia în anul 1998, după pronunțarea Hotărârii Comisia/Sytraval și Brink's France, au fost acordate terților pentru prima dată anumite drepturi procedurale în afara cadrului procedurii formale de investigare [16].

36. Această hotărâre a constituit totodată inițiativa, în cursul procedurii legislative în urma căreia a fost adoptat Regulamentul nr. 659/1999 [17] (care a precedat Regulamentului de procedură) [18], de a se atribui în mod oficial părților respective dreptul specific de a depune o plângere la Comisie „pentru a o informa [pe aceasta din urmă] cu privire la orice presupus ajutor ilegal" [19].

37. Acest drept la plângere este însoțit de anumite drepturi procedurale acordate de Regulamentul de procedură în etapa preliminară a procedurii.

38. De exemplu, atunci când se depune o plângere, articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul de procedură impune Comisiei să comunice cu autorul plângerii. Această cerință implică faptul că, în cazul în care apreciază, pe baza informațiilor furnizate în plângere, că nu există *prima facie* motive suficiente pentru deschiderea procedurii formale de investigare, Comisia are obligația de a informa partea interesată despre decizia respectivă. După comunicarea poziției sale, Comisia trebuie să acorde totodată părții interesate un termen pentru a răspunde și, eventual, a contribui cu informații suplimentare. În sfârșit, Comisia este obligată să trimită „părții interesate" o copie a deciziei adoptate în orice dosar legat de subiectul plângerii.

39. Aceste drepturi au fost consolidate ulterior în jurisprudență.

40. Astfel, în special atunci când Comisia decide să nu inițieze procedura formală de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE întrucât apreciază că măsura aflată la originea plângerii nu constituie un ajutor incompatibil cu piața internă sau întrucât ajutorul este considerat ca fiind justificat, autorului plângerii i s-a recunoscut calitatea procesuală activă pentru a contesta, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, decizia rezultată. Curtea a considerat că această posibilitate de a introduce o acțiune este justificată având în vedere drepturile procedurale de care ar fi beneficiat un terț în cazul deschiderii procedurii formale [20].

[16] A se vedea Hotărârea Comisia/Sytraval și Brink's France, punctele 45-48.

[17] Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO 1999, L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 659/1999").

[18] După cum reiese din lucrările pregătitoare ale Regulamentului nr. 659/1999, dreptul în cauză nu a fost propus inițial de Comisie [a se vedea Propunerea de regulament (CE) al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (COM/98/0073 final) (JO 1998, C 116, p. 13)]. De fapt, Comitetul Economic și Social European este cel care a afirmat, făcând trimitere la Hotărârea Comisia/Sytraval și Brink's France, că ar părea oportun să se acorde anumitor părți dreptul de a depune plângere. A se vedea Avizul Comitetului Economic și Social privind propunerea de regulament (CE) al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO 1998, C 284, p. 10), punctul 4.3.1.

[19] A se vedea articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 659/1999, care a autorizat orice „parte interesată [să informeze] Comisia asupra oricărui presupus ajutor ilegal, precum și asupra oricărei presupuse utilizări abuzive a unui ajutor".

[20] A se vedea în special Hotărârea din 17 iulie 2008, Athinaïki Techniki/Comisia (C-521/06 P, EU:C:2008:422, punctul 36 și jurisprudența citată), precum și Hotărârea din 31 ianuarie 2023, Comisia/Braesch și alții (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punctul 53 și jurisprudența citată).

41. Regulamentul de procedură deschide astfel o cale procedurală care permite terților să comunice cu Comisia, cel puțin într-o anumită măsură, înainte de deschiderea procedurii formale în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE [21].

42. Totuși, Regulamentul de procedură nu acordă drepturi procedurale niciunui terț care transmite Comisiei informații privind un presupus ajutor de stat. Dimpotrivă, Regulamentul de procedură face distincție în mod intrinsec între „părțile interesate” și (ceea ce vom numi) „alți informatori”.

43. Potrivit articolului 12 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul de procedură, Comisia *poate*, din proprie inițiativă, să examineze informații *provenind din orice sursă* cu privire la un ajutor presupus ilegal. În schimb, al doilea paragraf al acestei dispoziții prevede că Comisia *examinează*, fără întârzieri nejustificate, orice plângere depusă de „*orice parte interesată*”, dacă plângerea respectivă este depusă în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul de procedură [22].

44. Articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul de procedură rezervă dreptul de a înainta o plângere „părților interesate”.

45. Mai precis, acest articol prevede că „[o]rice parte interesată poate înainta o plângere Comisiei pentru a o informa cu privire la orice presupus ajutor ilegal, precum și la orice presupusă utilizare abuzivă a unui ajutor. În acest scop, partea interesată completează în mod corespunzător un formular stabilit printr-o dispoziție de punere în aplicare […] și furnizează toate informațiile obligatorii solicitate în acesta“ [23].

46. Articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul de procedură prevede în consecință două cerințe practice pentru depunerea unei plângeri la Comisie: (i) necesitatea de avea calitatea de „parte interesată” și (ii) necesitatea de a completa un formular standard, alături de furnizarea anumitor informații pentru a demonstra existența „*prima facie*” a unui ajutor ilegal sau utilizarea abuzivă a unui ajutor [24].

47. Astfel, noțiunea de „parte interesată” acordă acestui tip de informator anumite drepturi procedurale de care „alți informatori” nu beneficiază.

48. Rezultatul este următorul: prin faptul că i-a refuzat domnului Abdelmouine calitatea de „parte interesată” în sensul Regulamentului de procedură, Comisia l-a privat totodată de drepturile procedurale prevăzute de regulamentul respectiv, chiar dacă acest lucru nu exonerează Comisia de obligația sa de a investiga informațiile furnizate cu privire la presupusul ajutor de stat.

[21] Acestea fiind spuse, statutul procedural al terților în procedura privind ajutoarele de stat diferă încă de statutul mai favorabil acordat părților respective în domeniul concurenței și cel comercial; a se vedea prin comparație articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO 2004, L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242) și articolul 5 din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21). În aceeași ordine de idei, cu privire la diferența față de investigațiile în materia concurenței, a se vedea Niejahr, M., și Scharf, T., „Some Thoughts on the Jurisprudence of European Courts concerning the Admissibility of Actions against State Aid Decisions”, *EC State Aid Law – Le droit des aides d'État dans la CE: Liber amicorum Francisco Santaolalla Gadea*, Kluwer, 2008, p. 353 și 354.

[22] Este interesant de observat că dispoziția corespunzătoare din Regulamentul nr. 659/1999, și anume articolul 10 alineatul (1), nu a făcut o astfel de distincție. Aceasta prevedea că „[î]n cazul în care deține informații privind un ajutor pretins ilegal, indiferent de sursa acestora, Comisia va examina aceste informații fără întârziere”. Sublinierea noastră.

[23] Articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

[24] Acest din urmă element fiind prezentat în continuare la articolul 24 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură.

B. Ce înseamnă parte interesată?

49. Definiția noțiunii de „persoană interesată” este prevăzută la articolul 1 litera (h) din Regulamentul de procedură.

50. Dispoziția respectivă, care menține modul de redactare a Regulamentului nr. 659/1999, codifică jurisprudența Curții referitoare la noțiunea de „parte în cauză” în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE [25].

51. Aceasta prevede că „persoană interesată” este „orice stat membru și orice persoană, întreprindere sau asociație de întreprinderi ale căror interese pot fi afectate de acordarea unui ajutor, în special beneficiarul ajutorului, întreprinderile concurente și asociațiile profesionale“.

52. Curtea a admis că, deși definiția menționată include în mod cert întreprinderile concurente ale beneficiarului ajutorului [26], modul său de redactare este de așa natură încât poate acoperi „un număr nedeterminat de destinatari” [27].

53. Criteriul de calificare care limitează această listă teoretic deschisă de persoane este aspectul dacă „*interesele* [persoanei respective] pot fi *afectate* de acordarea unui ajutor” [28].

54. Întrucât prezenta cauză privește o persoană care nu este o întreprindere concurentă cu întreprinderea căreia se susține că i s-a acordat ajutorul, sensul noțiunilor de „*interes*” și de „*afectare*” de la articolul 1 litera (h) din Regulamentul de procedură este cel relevant pentru a răspunde la întrebarea dacă domnul Abdelmouine are calitatea de „parte interesată”.

1. O problemă de interes

55. Care sunt interesele de natură să confere unei persoane fizice sau juridice calitatea de „persoană interesată”? Regulamentul de procedură nu conține nicio referire în această privință.

56. Pe o linie jurisprudențială, Tribunalul a adoptat poziția potrivit căreia o persoană care are un „interes pur general sau indirect” legat de o anumită măsură de ajutor *nu poate* avea calitatea de „parte interesată” [29]. Această linie jurisprudențială nu explică ce se înțelege prin interese „pur

[25] A se vedea Hotărârea din 31 ianuarie 2023, Comisia/Braesch și alții (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punctul 58 și jurisprudența citată) [în care se arată că „definiția noțiunii de «parte în cauză», astfel cum rezultă din jurisprudența Curții, a fost codificată de legiuitorul Uniunii la articolul 1 litera (h)” din Regulamentul de procedură].

[26] A se vedea în acest sens Hotărârea din 14 noiembrie 1984, Intermills/Comisia (323/82, EU:C:1984:345, punctul 16), și Hotărârea din 24 mai 2011, Comisia/Kronoply și Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, punctul 63).

[27] A se vedea Hotărârea din 31 ianuarie 2023, Comisia/Braesch și alții (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punctul 59 și jurisprudența citată). A se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 14 noiembrie 1984, Intermills/Comisia (323/82, EU:C:1984:345, punctul 16).

[28] Articolul 1 litera (h) din Regulamentul de procedură. Sublinierea noastră.

[29] A se vedea hotărârea atacată, punctul 33, Hotărârea din 19 decembrie 2019, BPC Lux 2 și alții/Comisia (T-812/14 RENV, nepublicată, EU:T:2019:885, punctul 60), și Hotărârea din 7 iunie 2023, UNSA Energie/Comisia (T-322/22, nepublicată, EU:T:2023:307, punctul 20), precum și Ordonanța din 25 iunie 2003, Pérez Escolar/Comisia (T-41/01, EU:T:2003:175, punctul 36).

generale”. Totuși, ea pare să se inspire din jurisprudența referitoare la afectarea individuală în sensul articolului 263 al patrulea paragraf din TFUE [30]. În opinia noastră, această abordare este incorectă.

57. Noțiunea de „interes”, în măsura în care este legată de calitatea de „parte interesată” în procedura privind ajutoarele de stat, este distinctă de capacitatea părții respective de a contesta o decizie a Comisiei, pe care o dobândește în cadrul procedurii formale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE. Pentru a putea contesta o asemenea decizie, „partea interesată” trebuie să demonstreze că este afectată direct și individual – această capacitate nu decurge în mod direct din calificarea sa drept „parte interesată” în sensul Regulamentului de procedură [31].

58. Afectarea directă și individuală este prezumată numai dacă partea interesată intenționează să conteste o decizie de a nu se deschide procedura formală (a se vedea punctul 40 din prezentele concluzii).

59. Pe o altă linie jurisprudențială, Tribunalul nu condiționează calitatea de „parte interesată” de existența unui caracter *personal*, iar nu *general* al unui anumit interes [32].

60. Considerăm că această abordare este mai conformă cu finalitatea calității de „parte interesată” în procedura privind ajutoarele de stat.

61. Procedura de plângere este, după cum prevede însuși Regulamentul de procedură, „o sursă esențială de informații în vederea detectării încălcărilor normelor Uniunii în domeniul ajutoarelor de stat” [33].

62. În această privință, nu trebuie să conteze ce fel de interes subiectiv l-a determinat pe autorul plângerii să se adreseze Comisiei pentru a susține existența unui ajutor ilegal [34].

63. Informațiile pe care Comisia le primește de la părțile interesate îi permit să descopere eventual și să investigheze dacă o măsură de ajutor generează efecte dăunătoare asupra pieței interne. Prin urmare, chiar și atunci când interesele autorului plângerii nu sunt în concordanță, de exemplu, cu interesele beneficiarului ajutorului sau chiar dacă ele nu sunt deloc interese economice, ceea ce contează este interesul public, comun tuturor subiectelor de drept al Uniunii, a cărui supraveghere este încredințată Comisiei, de a interzice *orice* ajutor care nu respectă condițiile de concurență pe piața internă.

[30] Această linie jurisprudențială se întemeiază, așadar, pe interpretarea unui criteriu (juridic) complet diferit. A se vedea în special în acest sens Hotărârea din 19 decembrie 2019, BPC Lux 2 și alții/Comisia (T-812/14 RENV, nepublicată, EU:T:2019:885, punctul 60) – întemeiată pe Ordonanța din 25 iunie 2003, Pérez Escolar/Comisia (T-41/01, EU:T:2003:175, punctul 36 – care, la rândul său, se întemeiază pe Hotărârea din 16 septembrie 1998, Waterleiding Maatschappij/Comisia (T-188/95, EU:T:1998:217, punctul 37), în care se arată că „reclamanta nu poate fi vizată individual în considerarea caracterului normativ al deciziei atacate, care ar aproba doar aplicarea unor dispoziții fiscale cu aplicabilitate generală [întrucât] o asemenea măsură s-ar aplica unor situații determinate în mod obiectiv și ar implica efecte juridice în privința unei categorii de persoane avute în vedere în mod general și abstract”.

[31] A se vedea în acest sens Hotărârea din 31 ianuarie 2023, Comisia/Braesch și alții (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punctul 54 și jurisprudența citată).

[32] A se vedea Hotărârea din 15 septembrie 2021, CAPA și alții/Comisia (T-777/19, EU:T:2021:588, punctul 89) (în care se arată că „nu se poate exclude, în principiu, posibilitatea ca un ajutor să afecteze concret interesele unor terți din cauza efectelor pe care instituirea ajutorului le generează asupra mediului acestuia și în special asupra celorlalte activități desfășurate în proximitate”), confirmată în recurs prin Ordonanța din 14 decembrie 2023, CAPA și alții/Comisia (C-742/21 P, nepublicată, EU:C:2023:1000, punctul 83).

[33] Considerentul (32) al Regulamentului de procedură.

[34] A se vedea în acest sens Hotărârea din 31 ianuarie 2023, Comisia/Braesch și alții, (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punctul 60), în care Curtea a subliniat că era necesar ca „[întreprinderea să] susțin[ă] că interesele sale pot fi afectate de acordarea ajutorului”, fără a autoriza însă Comisia sau Tribunalul să efectueze vreo apreciere cu privire la legătura dintre acest interes și autorul plângerii.

64. Această abordare deschisă a întinderii noțiunii de „interese” care sunt vizate de Regulamentul de procedură se reflectă cel mai clar în Hotărârea Curții în cauza Ja zum Nürburgring/Comisia [35].

65. În hotărârea respectivă, Curtea a arătat că interesul unei „asociați[i] care apără interesele întregului sport automobilistic german în raport cu circuitul Nürburgring […] [al cărei] obiectiv[…] central este de a garanta exploatarea acestui circuit în condiții economice orientate spre interesul general de a se asigura accesul la acesta și sportivilor amatori” [36] este suficient pentru a fi îndeplinit criteriul privind „interesul”.

66. Prin urmare, nu există niciun motiv pentru a considera că interesul de a menține o anumită structură organizațională și funcțională a organizațiilor sportive sau chiar interesul mai larg de a asigura echitatea într-un anumit sport nu ar putea fi luat în considerare ca un interes suficient pentru a califica o parte drept „parte interesată”, în sensul Regulamentului de procedură.

67. Rezultă că problema stabilirii intereselor care pot fi afectate este destul de simplă: *orice* interes poate fi protejat prin depunerea unei plângeri împotriva acordării unui ajutor care poate avea un efect asupra condițiilor de concurență de pe piața internă.

68. Totuși, întrucât calitatea de „parte interesată” conferă anumite drepturi unei părți și ținând seama de faptul că Regulamentul de procedură nu a urmărit să acorde asemenea drepturi tuturor, ci a urmărit să le limiteze la o anumită categorie de persoane, cercul de persoane care pot invoca această calitate trebuie în mod necesar să fie limitat.

69. După cum vom arăta, adevăratul element de filtrare nu este tipul de interes în discuție, ci mai degrabă cerința ca acest interes să fie afectat. Altfel spus, întrebarea este dacă se poate demonstra existența unei legături de cauzalitate între efectele asupra interesului (intereselor) persoanei fizice sau juridice și măsura de ajutor în cauză.

2. O problemă de afectare

70. Articolul 1 litera (h) din Regulamentul de procedură condiționează calitatea de „persoană interesată” de posibilitatea ca interesele persoanei respective să fie afectate *de* acordarea ajutorului.

71. În mod tradițional, jurisprudența a interpretat această cerință în sensul că impune ca măsura de ajutor în cauză să poată avea un efect „concret” asupra situației persoanei fizice sau juridice în discuție sau a persoanelor pe care le reprezintă [37].

72. În opinia noastră, acești termeni nu sunt decât sinonimi ai cerinței privind existența unei legături de cauzalitate între măsura de ajutor în discuție și efectele invocate.

[35] Hotărârea din 2 septembrie 2021, Ja zum Nürburgring/Comisia (C-647/19 P, EU:C:2021:666) (denumită în continuare „Hotărârea Ja zum Nürburgring/Comisia”). Totuși, a se vedea de asemenea Hotărârea din 9 iulie 2009, 3F/Comisia (C-319/07 P, EU:C:2009:435, punctele 65 și 104) (referitoare la interesele sindicatului general al lucrătorilor din Danemarca și ale membrilor săi în ceea ce privește măsurile fiscale legate de încadrarea în muncă a marinarilor din țări terțe).

[36] Hotărârea Ja zum Nürburgring/Comisia, punctul 66.

[37] A se vedea în special Hotărârea din 9 iulie 2009, 3F/Comisia (C-319/07 P, EU:C:2009:435, punctul 33), Hotărârea din 24 mai 2011, Comisia/Kronoply și Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, punctul 65), și Hotărârea din 27 octombrie 2011, Austria/Scheucher-Fleisch și alții (C-47/10 P, EU:C:2011:698, punctul 132).

73. Utilizarea cuvântului „de” la articolul 1 litera (h) din Regulamentul de procedură sugerează că persoana care urmărește să revendice calitatea de „persoană interesată” trebuie să dovedească faptul că efectul dăunător asupra interesului în cauză *rezultă în mod cert* din măsura specifică pe care o contestă [38].

74. În plus, ținând seama de utilizarea formei verbale „pot fi” în textul acestei dispoziții, calitatea de „persoană interesată” nu depinde de aspectul dacă interesele persoanei respective sunt afectate efectiv, ci include și cazul unui efect *potențial* care poate decurge din măsura de ajutor în discuție [39].

75. Totuși, în practică, acest tip de atribuire potențială poate fi dificil de stabilit cu orice grad de certitudine. O multitudine de măsuri (dintre care unele cu caracter normativ) sau de efecte (care își au originea în măsuri sau acte în amonte/în aval) sunt de natură să genereze consecințe negative pentru entitatea în cauză.

76. În aceste condiții, sugerăm ca atribuirea certă menționată mai sus să fie completată cu o apreciere privind *atribuirea negativă*.

77. Aceasta înseamnă că Comisia trebuie să aprecieze dacă măsura care face obiectul plângerii rămâne la originea pretinselor efecte negative, chiar și atunci când se elimină orice efecte care, în realitate, decurg din alte surse posibile [40].

78. În opinia noastră, jurisprudența admite deja (în mod implicit) acest tip de abordare [41].

79. De exemplu, în Hotărârea Solar Ileias Bompaina/Comisia, Curtea a constatat că un producător de energie electrică din surse de energie regenerabilă, despre care s-a admis că a fost afectat negativ de o măsură destinată să reducă tarifele de răscumpărare pentru asemenea producători [42], nu a putut să stabilească o corelație suficientă între aceste efecte și un pretins ajutor acordat furnizorilor de energie electrică, care nu erau afectați de reducerea respectivă și, prin urmare, ar fi beneficiat de o poziție concurențială mai favorabilă [43].

[38] A se vedea în acest sens Hotărârea din 31 ianuarie 2023, Comisia/Braesch și alții (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punctele 60 și 80 și jurisprudența citată). După cum confirmă în special cel dintâi dintre aceste puncte, utilizarea criteriului atribuirii certe este ceea ce jurisprudența privind efectele „concrete” ale ajutorului solicitat a urmărit să sugereze (a se vedea punctul 71 din prezentele concluzii).

[39] A se vedea în acest sens Hotărârea din 7 aprilie 2022, Solar Ileias Bompaina/Comisia (C-429/20 P, EU:C:2022:282, punctul 35) (în care se arată că „deși atingerea adusă intereselor acestei întreprinderi poate să nu fie decât potențială, un risc de incidență concretă asupra acelorași interese trebuie să poată fi demonstrat corespunzător cerințelor legale”). A se vedea de asemenea Ordonanța din 10 mai 2023, MKB Multifunds/Comisia (C-665/21 P, nepublicată, EU:C:2023:408, punctul 48), și Ordonanța din 14 decembrie 2023, CAPA și alții/Comisia (C-742/21 P, nepublicată, EU:C:2023:1000, punctul 73).

[40] În mod evident, această considerație nu aduce atingere obligației generale a Comisiei de a examina informațiile care i-au fost furnizate de o „persoană interesată” care depune o plângere (a se vedea în acest sens, prin analogie, Hotărârea din 22 septembrie 2020, Austria/Comisia, C-594/18 P, EU:C:2020:742, punctul 85 și jurisprudența citată) în scopul a exclude strategiile unui stat membru care pot fi elaborate pentru a rupe artificial legătura de cauzalitate dintre măsura de ajutor în cauză și efectele sale asupra anumitor „persoane interesate” [a se vedea prin analogie Hotărârea din 27 octombrie 2016, D'Oultremont și alții (C-290/15, EU:C:2016:816, punctul 48), și Hotărârea din 25 iunie 2020, A și alții (Turbine eoliene la Aalter și Nevele) (C-24/19, EU:C:2020:503, punctul 70 și jurisprudența citată) (în care se arată că principiul efectivității impune ca acțiunile statelor membre să fie evaluate pentru identificarea unor eventuale strategii care urmăresc fragmentarea unor măsuri în mai multe părți în vederea sustragerii de la obligațiile prevăzute de dreptul Uniunii)].

[41] A se vedea în acest sens Hotărârea din 31 ianuarie 2023, Comisia/Braesch și alții (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punctul 81) (potrivit căreia sunt lipsite de relevanță pentru aprecierea calității de „persoană interesată” măsurile „legate, desigur, în fapt, dar distincte din punct de vedere juridic”), și Ordonanța din 14 decembrie 2023, CAPA și alții/Comisia (C-742/21 P, nepublicată, EU:C:2023:1000, punctul 97). A se vedea prin analogie și Hotărârea din 16 mai 1991, Extramet Industrie/Consiliul (C-358/89, EU:C:1991:214, punctele 16-19) (care impune, în cadrul unei analize a legăturii de cauzalitate efectuate în contextul stabilirii prejudiciului rezultat din importurile care fac obiectul unui dumping, să nu se țină seama de prejudiciul generat de alți factori).

[42] A se vedea Hotărârea din 7 aprilie 2022, Solar Ileias Bompaina/Comisia (C-429/20 P, EU:C:2022:282, punctul 41).

[43] Hotărârea din 7 aprilie 2022, Solar Ileias Bompaina/Comisia (C-429/20 P, EU:C:2022:282, punctul 43).

80. În mod similar, în recenta Ordonanță CAPA și alții/Comisia, Curtea s-a confruntat cu pretențiile unei cooperative de pescari care susținea că ajutorul (pentru funcționare) acordat parcurilor eoliene offshore a avut ca efect prejudicierea activităților de pescuit ale membrilor săi. În urma aprecierii Tribunalului, Curtea de Justiție a statuat că (eventualele) efecte invocate asupra activităților de pescuit ale recurentei [44] nu erau imputabile ajutorului în discuție, ci au fost generate de deciziile adoptate de autoritățile franceze pentru reglementarea activităților de transport maritim și de pescuit în apropierea acestor zone cu parcuri eoliene [45].

81. În consecință, considerăm că dreptul de a înainta o plângere, astfel cum este prevăzut la articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, precum și drepturile procedurale care decurg din acesta sunt subordonate cerinței ca autorul plângerii să demonstreze că efectele (negative) invocate decurg din măsura de ajutor în discuție.

82. Atunci când acest lucru nu poate fi demonstrat de persoana fizică sau juridică în cauză, partea respectivă nu se poate prevala nici de procedura și de drepturile prevăzute și care sunt aferente calității de „parte interesată” în sensul articolului 1 litera (h) din Regulamentul de procedură.

C. Calitatea recurentului

83. În cadrul recursului, competența Curții este limitată la aprecierea cu privire la motivele dezbătute în fața primei instanțe [46].

84. În prezenta cauză, plângerea domnului Abdelmouine are ca obiect doar concluzia Comisiei potrivit căreia acesta nu este „parte interesată” în sensul articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul de procedură și, prin urmare, nu poate să înainteze o plângere în temeiul regulamentului menționat pentru pretinsul ajutor de stat acordat de Franța în favoarea Paris Saint-Germain FC [47].

85. Comisia a efectuat o apreciere eronată? Pe scurt, răspunsul la această întrebare este negativ. În consecință, considerăm că hotărârea Tribunalului nu trebuie să fie infirmată.

86. Considerăm totuși că argumentația care stă la baza acestei hotărâri ar trebui înlocuită, în parte, în ceea ce privește criteriul juridic aplicabil pentru clarificarea caracterul deschis al jurisprudenței pentru orice tip de interes, limitat numai de necesitatea existenței unei legături de cauzalitate între efectele asupra intereselor persoanei fizice sau juridice și măsura de ajutor respectivă.

87. În hotărârea atacată, Tribunalul a respins cele patru elemente pe baza cărora domnul Abdelmouine a încercat să demonstreze afectarea intereselor sale prin măsura de ajutor în discuție [48].

[44] A se vedea Ordonanța din 14 decembrie 2023, CAPA și alții/Comisia (C-742/21 P, nepublicată, EU:C:2023:1000, punctele 40 și 79).

[45] A se vedea Ordonanța din 14 decembrie 2023, CAPA și alții/Comisia (C-742/21 P, nepublicată, EU:C:2023:1000, punctele 79 și 94).

[46] A se vedea, *ex multis*, Hotărârea din 4 martie 2021, Comisia/Fútbol Club Barcelona (C-362/19 P, EU:C:2021:169, punctul 47 și jurisprudența citată).

[47] Domnul Abdelmouine nu invocă argumentul potrivit căruia calitatea sa de autor al unei plângeri decurge din articolul 108 alineatul (3) TFUE.

[48] Hotărârea atacată, punctul 28.

88. Elementele invocate de acesta sunt: (i) interesul patrimonial direct legat de situația financiară a FC Barcelona, care ar putea conduce la angajarea răspunderii sale financiare și a celorlalți „socios” în cazul falimentului acestui club [49], (ii) interesul întemeiat pe valorile fotbalului și apărarea sportului ca bun comun [50], (iii) consecința denaturării concurenței asupra formei de organizare a FC Barcelona, dreptul său moral ca „socio” și crearea unei incertitudini juridice și economice pentru sine însuși și ceilalți „socios”, care constituie o restricționare a libertății de asociere [51], și (iv) interesul legat de menținerea drepturilor acestor „socios”, care ar fi amenințate în cazul unei modificări a statutului sau a structurii FC Barcelona în societate pe acțiuni [52].

89. În mod separat, Tribunalul a respins argumentul potrivit căruia interesele domnului Abdelmouine nu puteau fi asimilate cu cele ale unui acționar pentru motivul că partea relevantă din decizia atacată constituia o motivare accesorie care nu permitea infirmarea concluziei principale potrivit căreia acesta nu îndeplinea condițiile pentru a fi calificat drept „parte interesată” [53].

90. Deși domnul Abdelmouine nu face referire în mod special la punctele relevante din hotărârea atacată [54], apreciem că acesta contestă concluzia Tribunalului cu privire la toate punctele de mai sus.

91. Totuși, contrar celor susținute în esență de domnul Abdelmouine, în hotărârea atacată, Tribunalul nu a exclus posibilitatea ca, în calitatea sa de „socio”, domnul Abdelmouine să se poată prevala de interesele care îi sunt recunoscute prin statutul FC Barcelona sau de orice alte interese asumate în mod subiectiv de acesta [55].

92. După cum am arătat, orice interes – personal sau general – poate intra în sfera noțiunii de „persoană interesată”, dacă aceste interese ar putea fi afectate prin acordarea ajutorului. Aceasta include în egală măsură interesul asumat al domnului Abdelmouine în calitate de „socio” în ceea ce privește politicile de transfer ale FC Barcelona și interesul său mai general referitor la egalitatea condițiilor de concurență în fotbal în general.

93. Problema este dacă domnul Abdelmouine a putut demonstra, pe baza probelor prezentate la Tribunal, că interesele menționate ar putea fi afectate de acordarea (pretinsului) ajutor în discuție.

94. Tribunalul a considerat că răspunsul este negativ. În hotărârea atacată, acesta a respins cererile domnului Abdelmouine fie ca inadmisibile, fie ca nefondate, pentru motivul că: (i) nu a demonstrat că articolele relevante din Statutul FC Barcelona îi acordau drepturile care, potrivit

[49] Hotărârea atacată, punctul 29.

[50] Hotărârea atacată, punctul 32.

[51] Hotărârea atacată, punctul 35.

[52] Hotărârea atacată, punctul 39.

[53] Hotărârea atacată, punctele 50 și 51.

[54] Ca urmare a acestui fapt, al treilea și al patrulea motiv de recurs sunt probabil inadmisibile pentru nerespectarea articolului 169 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, care impune ca un recurs să identifice cu precizie elementele contestate din hotărârea a cărei anulare este solicitată de domnul Abdelmouine; a se vedea, *ex multis*, Hotărârea din 4 iulie 2000, Bergaderm și Goupil/Comisia (C-352/98 P, EU:C:2000:361, punctul 34).

[55] A se vedea de exemplu hotărârea atacată, punctul 43.

afirmațiilor sale, ar fi afectate de acordarea ajutorului [56], (ii) nu a putut dovedi legătura dintre pretinsa afectare a interesului său și acordarea ajutorului [57] și (iii) explicațiile sale nu au fost suficient de clare cu privire la modul în care au fost afectate pretinsele sale interese [58].

95. Întrucât domnul Abdelmouine nu invocă o denaturare a elementelor de probă referitoare la aceste aspecte, concluzia respectivă nu poate fi verificată de Curte.

96. În lumina considerațiilor de mai sus, este lipsit de relevanță aspectul dacă poziția domnului Abdelmouine poate sau nu poate fi asimilată cu cea de acționar al unei societăți pe acțiuni: chiar dacă critica adusă hotărârii atacate ar fi admisă în această privință, aceasta nu este de natură să îi atribuie calitatea de „parte interesată” în sensul Regulamentului de procedură [59].

97. Tribunalul nu a săvârșit așadar o eroare atunci când a concluzionat că domnul Abdelmouine nu este o „parte interesată” în sensul articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

98. În consecință, propunem Curții să respingă ca nefondate al treilea și al patrulea motiv de recurs al domnului Abdelmouine, să confirme hotărârea atacată și să înlocuiască parțial motivarea Tribunalului.

V. Concluzie

99. Având în vedere considerațiile precedente, propunem Curții să respingă al treilea și al patrulea motiv de recurs ca nefondate.

[56] A se vedea în acest sens hotărârea atacată, punctele 29-31.

[57] A se vedea în acest sens hotărârea atacată, punctele 32-34 și 39-46.

[58] A se vedea în acest sens hotărârea atacată, punctele 35 și 37.

[59] A se vedea în acest sens, *ex multis*, Hotărârea din 24 iunie 1986, AKZO Chemie și AKZO Chemie UK/Comisia (53/85, EU:C:1986:256, punctul 21).